

med til at få den såkaldte kommunalfuldmagt opblødt, hvorved kommunerne får adgang til i større omfang end i dag at indgå i halv- og hel-offentlig produktions- og servicevirksomhed. Der kan ikke advares nok mod en udvidelse af kommuners deltagelse i privat virksomhed. Allerede under de nugældende regler har kommuner i en lang række tilfælde bevist, at de ikke magter at drive privat virksomhed. Spørgsmålet er jo også: Hvad gør et »tilfældigt« sammensat byråd til bedre erhvervsledere end bestyrelsen i et privat firma?

Hidtil har spørgsmålet om, hvilke projekter kommuner kan deltage i uden at overtræde kommunalfuldmagten, været forelagt til afgørelse i Indenrigsministeriet. Den nuværende indenrigsminister Thor Pedersen (V) har med forholdsvis hård hånd administreret kommunalfuldmagten. Det skal fortsætte. Nærværende lovforslag er derimod et skridt i den forkerte retning. Dette lovforslags største fejl er, at socialisterne gives medhold i, at kommunerne overhovedet skal deltage i produktion. Nok hedder det i lovforslaget, at aktiviteterne ikke må påføre private virksomheder ubillig konkurrence og ikke må give enkelte virksomheder en urimelig fortrinsstilling. Det lyder flot, men det farlige er, at der igen lægges op til en successiv vurdering. Halv- og helrøde flertal i kommuner vil således kunne tillade projekter ud fra deres subjektive vurdering.

Kommunernes Landsforening har bl.a. ved en konference den 6. og 7. oktober 1991 gjort det helt klart, hvad de ønsker. Kommunerne vil gerne have mulighed for at deltage i flere projekter end i dag. Kommunerne anvender formuleringer som systemeksport, rådgivning og andre »bløde« områder. Det er ganske bevidst, eftersom de fleste ikke umiddelbart betragter f.eks. lobbyvirksomhed i EF som egentlig produktion. Imidlertid er den type arbejde også noget, private i dag varetager. Når kommuner stiller rådgivning gratis til rådighed, er der derfor tale om aldeles urimelig konkurrence over for finansielle rådgivere m.v.

Kommunernes Landsforening har i publikationen »Kommunal erhvervs politik, 1991« spurgt landets borgmestre, hvilke områder de finder vigtige at medtage i erhvervsfremmearbejdet. 74 pct. vil støtte eksisterende virksomheder. 71 pct. mener, at arealplanlægning er vigtig. 69 pct. mener, at den kommunale servi-

ce skal være bedre. 61 pct. vil gøre sagsbehandlingen bedre. Kun 22 pct. mener, at billigere erhvervsarealer, lavere takster og afgifter vil kunne gavne erhvervsudviklingen. Der er med andre ord en afgrundsdyb kløft mellem de midler, som landets borgmestre vil anvende, og de løsninger, erhvervslivet har brug for.

Bladet Dansk Industri fra 15. april 1991 skrev: »Industrirådet advarer mod at ændre kommunalfuldmagten. Tarco Energi A/S tabte 38 mio. kr. i 1988 og 5 mio. kr. i 1989. Tabene blev begge år dækket ved tilførsel af kapital fra moderselskabet, det kommunalt ejede Tarco A/S. Det henter hvert år ny kapital hos kommunerne ved at konvertere udbytte til aktiekapital. Det er principielt forkert, at kommunalt ejede virksomheder engagerer sig i forretningsmæssig produktion i konkurrence med private.«

Bladet Dansk Industri fra 23. september 1991 skrev: »Kommuner skal holde sig i skindet. Industrirådet advarer kraftigt imod, at der gives adgang for det offentlige til at tage kommercielle risici i forbindelse med erhvervsprojekter. Det gælder også de tanker, der har været om adgang til at indskyde kapital i såkaldte udviklingselskaber, der skal kunne deltage i finansieringen af nye selskaber. Vi ser en klar risiko for, at en række private virksomheder, som arbejder med erhvervs-service, f.eks. konsulentfirmaer, kan blive udsat for ubillig konkurrence fra skattebetalt service.«

En af de store fejl ved de halv- og helkommunale selskaber er, at det bliver politikere og bureaukrater, som skal træffe beslutningerne frem for driftige private erhvervsfolk. Det er for embedsmænd således, at tab ikke berører deres egen indkomst, det er jo skatteyderne som må dække tabene, hvorimod en virksomhedsejer selv må betale alle tab og fejl.

Århus Stiftstidende beskriver den 14. maj 1991 et projekt, hvor kommunen giver en person 200.000 kr. til at udvikle et særligt bord. Det viser sig imidlertid, at opfindelsen allerede er gjort. På markedet har der i 6-7 år været et sådant produkt. Det vidste de kommunale embedsmænd bare ikke! Nu har kommunen imidlertid placeret penge i projektet og vil derfor købe disse borde fra sin »egen« produktion. Det private alternativ får derved en aldeles urimelig konkurrence.